

תשורה

לרגל יום הבהיר
העשירי יהי קודש לחודש שבט
יו"ד שבט
- יובל שנים -

חוברת ט'
פנימי

יוצא לאור ע"י כמה
תלמידי ביהמ"ד דמוסד חינוך אהלי תורה
417 טראי עוועניו ברקלין, ניו יארק

שנת חמשת אלפים שבע מאות וששים לבריאה
יובל שנים לנשיאות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדוננו מורנו ורבנו
נשיא דורנו

נדפס
לזכות התמימים
תלמידי מתיבתא אהלי תורה/אהלי מנחם
שנת תש"ס

דבר מלכות

משיחת יב תמוז תשל"ז

ה. די הצלחה וואס איז פארבונדן מיט דעם ענין היובל, קען מען דאס מקשר זיין און מבאר זיין מיט דעם דין פון יובל ווי דאס איז בפשטות, ווי ס'דעט זיך אין פ' בהר:

דער דין פון יובל איז דאך אז דעמאלט קערן זיך אום די קרקעות פון דעם קונה צום מוכר, ווי ס'שטייט "ושבתם איש אל אחוזתו" ועד"ז בנוגע צו עבדים, אז בשנת היובל גייען ארויס די עבדים לחירות.

וואס אין דערויף זיינען דא צוויי הסברות: א) כלשון הגמרא אז דאס איז "אפקעתא דמלכא", ד.ה. אז דער אויבערשטער האט גוזר געווען און מפקיע געווען דעם שעבוד און דעם ענין פון די שדה און עבד, וואס דערפאר קערט אום די ערד צום מוכר, און דער עבד ווערט א בן חורין.

ב) די תורה האט אנגעזאגט אז מלכתחילה זאל מען דאס פארקויפן נאר ביז דעם יובל, און מ'דארף ניט אנקומען צו דעם ענין פון "אפקעתא דמלכא", אז דאס איז אן ענין פון גזירת המלך וואס איז מפקיע דעם שעבוד, וויבאלד אז מלכתחילה האט עבד דאס פארקויפט נאר ביז דעם יובל.

וויבאלד אז דער דרך פון תורה איז דאך "המעשה הוא העיקר", ד.ה. אז ווי גוט און טיף און ברייט די שק"ט און בלפול זאל נאר זיין דארף מען סוכ"ס וויסן "מאי בנייהו", ולמאי נפק"מ בנוגע צו מעשה בפועל - איז עד"ז אויך בניד"ד:

ברענגט אראפ דער ראגאטשאווער כמה ענינים וואס אין זיי וועט כאפן א נפק"מ צווישען ביידע הסברות הנ"ל, וואס איין נפק"מ איז ווי איז דער דין אויב מ'האט פארקויפט א שדה בזמן שהיובל נוהג, און דערנאך איז בטל געווארן דער יובל.

מרכז לעניני חינוך

MERKOS L'YEDIYOT VE CHINUCH

CENTRAL OFFICE
270 EASTERN PARKWAY - BROOKLYN 18, N. Y.

מרכז לעניני חינוך
מרכז לעניני חינוך

שלום וברכה לך ושלום לך ולביתך ושלום לך ולביתך ושלום לך ולביתך
מספר הקונטרס לתת"ס חכ"ל, ובמה יזכה בו את הרבנים וגם את הציבור.

וכנתי בזה לא רק על עצמו, כי מלמ דמשימוח הוא, אלא גם על יחיד
בביתו.

כי אורו לנו נשיאינו בכלל ונשים דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר סכ"ס
במס', אשר צוין למספרל במובה - גמ"מ ורוחניות - גם על יחיד בכל חוקה ועוד.

ומבנה תורה זו, כי הרי אין אנו יודע איזה יבטל ואם כלם כאחד
מבטלים, ומלכודת שנתנו אהם-מספרל עולם מלא היא-משי עמנו, תנה נחמנו כשיב
הנרשם בקונטרס (חוקתם גם בחקיקתם), אשר יצטרך יחיד איז א רבי"ם, קר איז בבט
ען קאנן א רבי"ם און גאלקען א רבי"ם.

ואם אמרת, אשר גם את נחמנו בין הסופקים שלו איז אשר במבטל מבורך
חוב, א פארזיך די געזען, הרי אין זה אלא פער מבטל קונטרס עבודה בעצמו, ופי יודע
בחי"ת פקוד ומבטל יחיד מחר ולאחר זמן, ובפרט שירוק מר"ל (ירושלמי) למבטל
ס"א סת"ב) אשר מסק המורה מסנה את המבטל.

ואם יבטל את יחיד המבורך שיהי' במחירי רבני, ובמחירי רבני הרי
מלכת כרבי, יתקול וימי' יחיד זה את כל מביטל.

ומסתכלות ענין חקיקת בו מביא גיזין לין וגיזין לין גיזולין עי פנה
חוקים - פי תעלים.

ויהי' אשר ב"ב נזכה לקיום הענין כימי צאנז פארן פורים, מורים
ומבטלים ומעלמות, אראנו נמלאות.

יוסף קאנין

באישור הרב משה כשרי ושותפיו
אוטוריזירטע און פארענליכע יודישע קאמיטעט
שרב פנתה פניאורטאטן

כ"ק אדמו"ר נשיא דרנו
קטע ממכתב שהרבי הוסיף (בכ"ק) על הבשו"ט משמירת
הסדרים.

איז אויב מען וועט זאגן אז בשעת ער פארקויפט די שדה, פארקויפט ער דאס "לצמיתות", נאר דערנאך בשעת ס'קומט דער יובל איז דא דער ענין פון "אפקעתא דמלכא", איז וויבאלד אז דער יובל איז בטל געווארן, וועט די שדה בלייבן ביים קונה;

אבער אויב מ'וועט זאגן אז דאס איז ניט קיין ענין פון "אפקעתא דמלכא", נאר אז מצד ציווי התורה פארקויפט ער די שדה מלכתחילה ניט לצמיתות, ובלשון הכתוב "והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי כל הארץ" - איז דעמאלט ניט קיין נפק"מ אויב אינמיטן איז דער יובל בטל געווארן, ווארום מלכתחילה האט ער פארקויפט די שדה נאר אויף א זמן מסויים.

איינע פון די ראיות אז דאס איז "אפקעתא דמלכא" (און ניט אז די מכירה איז מלכתחילה נאר ביז דעם יובל) איז פון דעם דין וואס יובל איז מפקיע דוקא ביי א קנין גמור, אבער בשעת ער פארקויפט אים א שדה אויף א מספר שנים, איז אפי' אויב אינמיטן איז געווען דער יובל, איז דאס ניט מפקיע די מכירה, וויבאלד אז עס איז ניט געווען קיין קנין גמור.

וואס די הסברה בזה איז, אז כדי דער יובל זאל קענען מפקיע זיין דעם קנין, דארף מען האבן א קנין גמור, וואס דאס איז בדוגמא ווי מ'זאגט אז אן עונש העלפט דוקא ווען ס'איז געווען א שיעור גמור, אבער אויף א חצי שיעור וועט דער עונש ניט העלפן, ועד"ז בנוגע צו א נדר, כדי עס זאל קענען זיין דער ענין פון התרה, דארף מען אז עס זאל זיין א נדר שלם בכל גדריו ועד"ז איז דאס אויך בנוגע צו יובל.

ועפ"ז דארף אויסקומען אז אויב מ'וועט זאגן אז די מכירה איז מלכתחילה (אויף א מספר שנים) ביז דעם יובל, וועט דער יובל ניט מפקיע זיין די מכירה, ווארום וואס איז די נפקא מינה צי ער האט פארקויפט אויף א מספר שנים ביז דעם יובל, אדער אז ער האט פארקויפט אויף א מספר שנים נאכ'ן יובל ?

ובמילא אויב מ'וועט זאגן אז דער ענין היובל איז אז די מכירה איז מלכתחילה אויף א מספר שנים (ביז דעם יובל), איז דאך דאס ניט קיין קנין גמור, ובמילא וועט דער יובל ניט מפקיע זיין דעם קנין - וואס דערפון איז מוכח אז דער ענין היובל איז "אפקעתא דמלכא".

ו. ובנוגע לענינינו - א יובל פון אן ענין פרטי, זיינען אין דערויף ביידע ענינים הנ"ל, ווארום "אלו ואלו דברי אלקים חיים".

ס'איז מערניט וואס בנוגע להלכה איז וויבאלד אז מ'קען ניט טאן קיין דבר והיפוכו, דארף מען האבן א פס"ד ברור לויט איין דיעה (און

Handwritten notes in Hebrew, including the phrase "כ"ג אור אפאור הפ"ג" and other legal or religious text.

Handwritten notes in Hebrew, including the phrase "כ"ג אור אפאור הפ"ג" and other legal or religious text.

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

קטע מהפתח דבר ללקוט לב. (לקוטי דיבורים ח"ד ע' 1166 נדפס לאח"ז באג"ק ח"ד ע' קכה)

ניט לויט די צווייטע דיעה; אבער בשעת עס רעדט זיך וועגן אן ענין וואס דארטן קענען זיין ביידע דיעות, און ס'איז ניט קיין ענין פון דבר והיפוכו - קען מען דאך דעמאלט אננעמען ווי ביידע דיעות.

און ווי מ'געפינט דאך אז מ'פירט זיך לויט כמה חומרות בבת אחת, און דאס הייסט ניט קיין ענין וואס די גמ' רופט דאס אן "הכסיל בחשך הולך", כידוע דער חילוק בזה - בשעת ער טוט דאס מצד א חומרא והיודור, און ניט דערפאר וואס דער דין איז סיי לויט די דעה און סיי לויט די אנדערע דעה.

ועד"ז איז אויך פארשטאנדיק בנוגע צו ענינים רוחניים, וואס דארטן קען מען דאך אויפטאן לויט ביידע סברות:

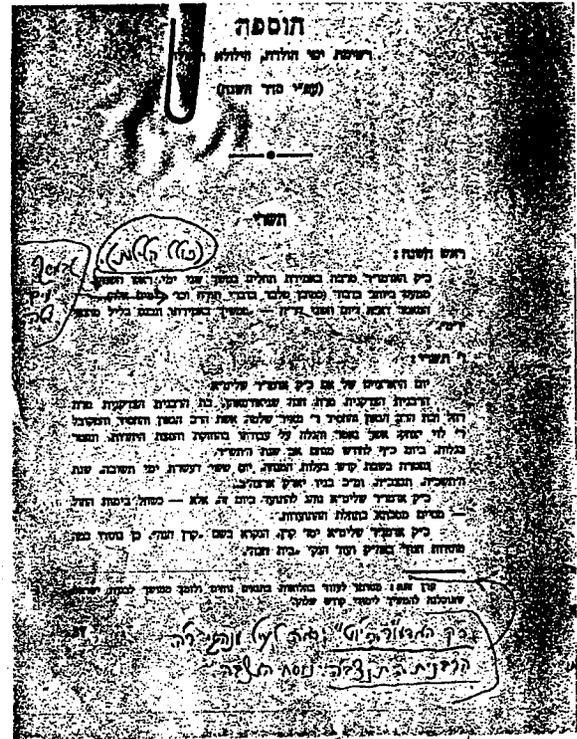
אז בשעת ס'גייט דורך א יובל שנים, זאל זיין דער ענין פון "אפקעתא דמלכא" - אז דער אויבערשטער גיט דעם סיוע מלמעלה אין די הצלחה וואס קומט דורך דעם ענין היובל;

און ס'דארף אויך זיין דער אש מן ההדיוט - דאס וואס מלכתחילה טוט ער אין אן אופן אז פון שנת היובל הויבט זיך אן א נייער סדר עבודה, און וויבאלד אז ס'דארף זיין דער ענין פון "מעלין בקדש", איז דאך פארשטאנדיק אז דער נייער סדר עבודה איז ביתר שאת וביתר עוז ווי ס'איז געווען די עבודה אין דעם יובל שנים שלפני"ז...

וואס דערפון איז פארשטאנדיק אז בשעת ס'גייט דורך חמשים שנה, און ס'קומט דער סיום וחיותם פון שנת חמשים, וואס "הכל הולך אחר החיתום" - האט מען דעמאלט די ברכה והצלחה מלמעלה, בדוגמא ווי ס'איז דא ביי יובל דער ענין פון "אפקעתא דמלכא";

און מ'האט אויך די צווייטע דיעה, אז פעולת האדם מלמטה איז אויך באופן כזה, אז ביז דעם יובל גייט ער ובהדרגה ובערך צו די עבודה וואס איז געווען מיט א יאר פאר דעם, משא"כ בשעת עס ענדיקט זיך שנת היובל, און ס'הויבט אן א נייער יאר לאחרי היובל - ווערט א שפרונג בכל ענינים אלו, און ס'הויבט זיך אן א נייער סדר עבודה וואס איז שלא בערך צו די עבודה וואס איז געווען ביז דעמאלט ובלשון הידוע "עולם חדש ראה", אז פריער איז געווען עולמו של יובל אין איין אופן, און איצטער ווערט אן עולם חדש.

און דאס זאל זיין די הכנה צום "עולם חדש ראה" בביאת משיח צדקנו, וואס דעמאלט וועט זיין דער ענין פון "לתקן עולם במלכות שד-י", ביז אז דאס וועט אויך פועל'ן אויף כל עמי הארץ, אז ס'וועט זיין דער ענין פון "ועמדו זרים ורעו צאנכם", און אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וגו' לעבדו שכם אחד", ווי דער רמב"ם איז מסיים הל' מלכים, ביז צו "והיתה לה' המלוכה", בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלמה

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and some dates or names. The text is written in a cursive style.

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

לפני ההדפסה של הספר המנהגים שאלו מהרבי אם כדאי להוסיף קטע קצר ע"ד יום הולדת של צדיק, וע"ז כתב הרבי "באם לא תתעב ההדפסה ע"ז כלל" (והרבי עשה חץ לכיון להוסיף קטע כו').

להתעסק, לפועל עד שחיכו לזמן מסוגל קרה בינתיים ההסתלקות דכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. לחודש ימים אחר ההסתלקות, באו העשרה אנשים לכ"ק אד"ש שיפעול שיהי גבירים בליובאוויטש (ופי' שהוא הרבי עכשיו, והוא הממלא מקומו), ענה ע"ז כ"ק אד"ש, וז"ל: איצט זע איך דאס מיט אנדערע ברילען. עכל"ה. וד"ל.

ז. כ"ק אד"ש הי' נוהג להתוועד בימי חוהמ"ס כשביל הרבה בחורים פון די וועלטישע, שהרבה מהם היו באים לשמוע ממנו, ולפלפל עמו בנגלה, פעם בא בחזר וואס האט זיך געדונגען מיט כ"ק אד"ש, באמצע שאל לו כ"ק אד"ש פון וואנענט שטאמט איר? ענה: פון די אויבערלענדער געגענט (פי' מערי החתם סופר), ענה לו כ"ק אד"ש: פון די פלאץ פון וואנענט איר קומט זאגט מען פונקט פארקערט. וכ"ק אד"ש אמר לו להסתכל בשו"ת חת"ס, ושם הי' מפורש כמו כ"ק אד"ש היפך מהבכור. (ה-ז מרשימת הרה"ת ד.ד. שי')

ח. פעם אמר כ"ק אד"ש לאחד, שהסגנון באנגלית I'LL TRY MY BEST איז אמעריקאנע בלאף.

ט. כשסיפרו פעם לכ"ק אד"ש שהדברים הבלתי רצויים לא רוצים לכתוב, ובמילא לא כותבים אותם, אמר כ"ק אד"ש: שטותים שטותים, מידארף אלץ שרייבען.

י. דברי הרבי ביחידות של א' התמימים: א. שהסידור יהי' פתוח לפניו אפי' בזמן שהוא סוגר את העיניים כמו בשמע ישראל, שזהו תועלת להנצל ממחשבות זרות. ב. שדרך מצותיך הוא לא רק שרש אלא גם יסוד לחסידות. ג. שאל מכ"ק אד"ש מה צריכים ליקח מהתוועדות של הרבי? וענה הרבי, רק דבר א' מכל מה ששמע במשך זמן ההתוועדות, דבר שנוגע לו. ד. ללמוד בכל יום, הי' או י' דקות חסידות אפי' אם לא יהי' לו פנאי. ה. ליתן בכ"י צדקה ולא לדייק לאיזה צדקה, ואם לא יהי' במקום פושקע, יניח את הכסף בצד עד שיבא למקום שיש בו פושקע.

יא. הי' א' שנכנס כפעם הראשונה שלו ליחידות ושהה שם הרבה זמן (כ-40 דקות), ולייבל נכנס (כנהוג) להודיע לו שכבר מאוחר והוא צריך לצאת, אמר לו כ"ק אד"ש: ניט ער וויל אז איר זאלט אוועק גיין, נאר ער וויל אז דו זאלסט קומען נאך אמאל. (ה-יא מרשימה דא' מאנ"ש)

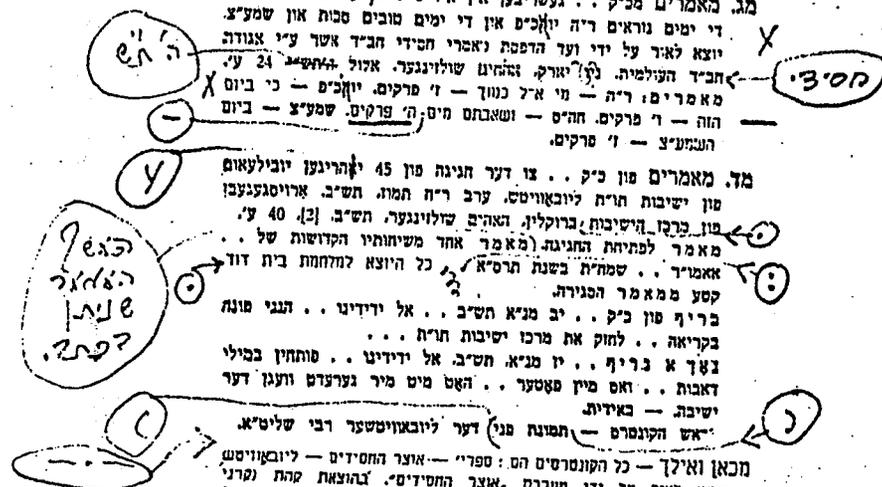
יב. זה הי' באחת השנים הראשונות של תהלוכה, והרבי יצא ללות את כולם, ונכנס אח"כ לביהמ"ד וראה שר' משה ליב ראדשטיין [ע"ה] יושב ולומד תרכ"ו, אמר לו כ"ק אד"ש שעכשיו כאשר כולם הולכים לתהלוכה צריכים לסגור הספר ולילך עמהם (וכן עשה).

ללמוד ברבים בחת"ס שמע"צ ושמחת - הי' פרקים עם קצורים מנ. מאמרים של כ"ק. ללמוד ברבים ביום ב' ניסן ש"ת. ריגא. בביה"ד. ויער"י ש"ת. [1] ט' דפים. מאמרים ללמוד המטרה - הי' פרקים. אין עומדו להפגל - הי' פרקים. אין עומדו להפגל - באידית ובתוכן טינה מהקודם הי' פרקים.

מג. מאמרים מכ"ק. געשריבען אין אידיש. דער טיטער זין פון די ימים גוראים ר"ה יו"ק"ים אין די ימים טובים סבות און שמע"צ יוצא לאר על ידי ועד הדפסת נאברי חסידי חב"ד אשר ע"י אגודה חב"ד העולמית. נ"ל יארק. נהניע שולוינגער. אדול 24 ע"י מאמרים ר"ה - מי א"ל כנוון - ז' פרקים. יו"ק"ים - כי ביום חוה - ז' פרקים. חת"ס. ושבתם מיס' הי' פרקים. שמע"צ - ביום העמע"צ - ז' פרקים.

מד. מאמרים פון כ"ק. צו דער חגיגה פון 45 יאריגען יובילעאום פון ישיבות תורה ליובאוויטש. ערב ר"ה תמוה תשי"ב. ארויסגעגעבן פון כרכו הישיבות ברוקלין. האה"פ שולוינגער. תשי"ב. [2] 40 ע"י. מאמר לפתיחת החגיגה (מאמר אחר משיחותיו הקודשות של אאמרי. שמחת בשנת תרס"א. כל היוצא למחנות בית דוד קסע ממאמר הסנידה. בריף פון כ"ק. יב מניא תשי"ב. אל וידיע. הנגי מונה בקריאה. לחוק את מרכז ישיבות תורה. נצ"ד א בריף. יו מניא תשי"ב. אל וידיע. פותחין בבילי דאבות. ואם מיין פאטער. האט מיט מיר גערעדט וועגן דער ישיבה - באידית. יאש הקונטרס - תמונה מני דער ליובאוויטשער רבי שליט"א.

מכאן ואל"ך - כל הקונטרסים הם: ספריי - אוצר החסידים - ליובאוויטש... יוצא לאור על ידי משרכת אוצר החסידים. צהוצאת מהת (קרני הוד תורה). ברוקלין. בשולי הגליון ודא' מקומות והערות מאת המו"ל.

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ
צילום מהגהה לקונטרס רשימת מאמרי כ"ק אדמו"ר
מהוריי"צ (קרת תשכ"ח).

יג. אחרי תשרי ל"ד-ל"ה שאל אחד מהאורחים אם זה ענין לשתות משקה ביו"ט כמו שהם שותים כאן? ענה כ"ק אד"ש: טעות הוא מעיקרא ומופרך לגמרי עם בריינגט נאר צו אסאך בלכולים.

יד של. נכנס ליחידות קודם הבר מצוה שלו, וביקש מכ"ק אד"ש ברכה לאשה שהי' לה מחלה בעיניים שלה. שאל אותו אד"ש אם היא אוכלת כשר, אמר הנ"ל מסתמא כמו כל האמריקאנער, אמר אד"ש שהרבה מהאמריקאנער אוכלים ושותים כשר! והמשיך שישאלו ... וכן הי' ב"ה, שקיבלה ע"ע לאכול כשר והכל הי' בסדר (והי' פעם שהפסיקה וחזר המחלה אלי').

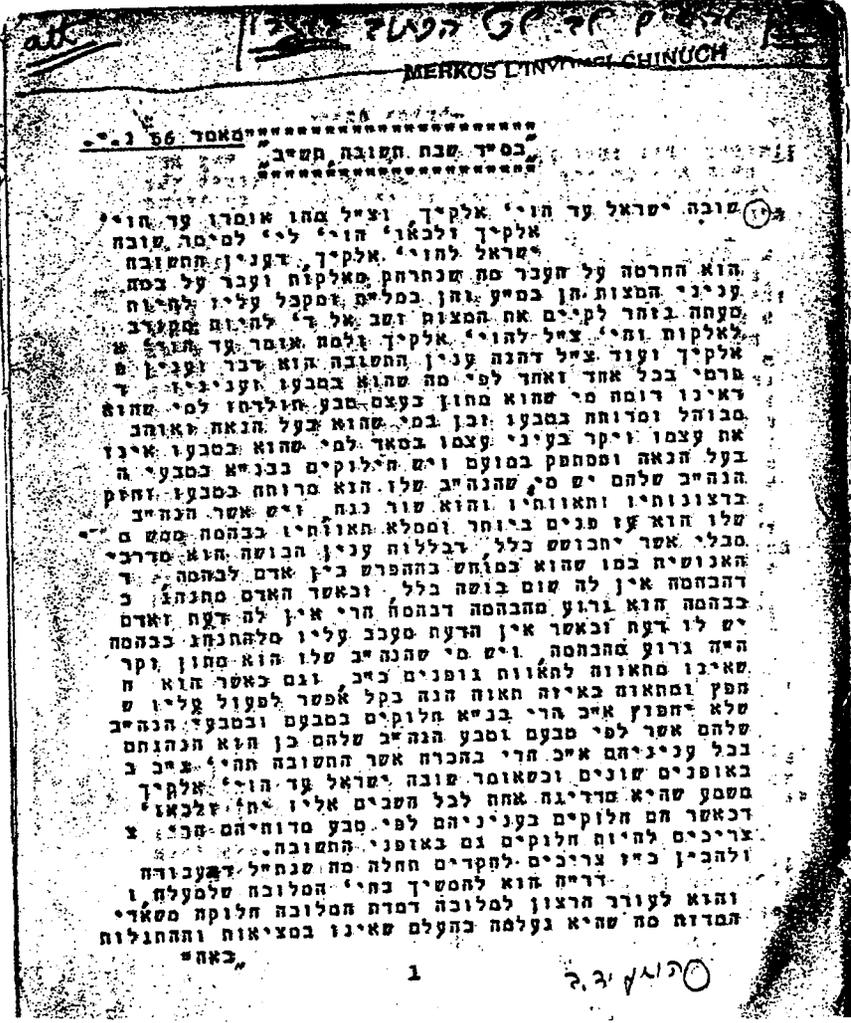
טו. כ"ג אדר תשל"ב אחר היחידות עמד ר' זושא אצל הפתח וחיכה, וכשיצא כ"ק אד"ש אמר שלום עליכם מיט א ברייטן שמייכל, וראה אצלו בקבוק משקה, ושאל אם יש שם משקה, ענה כן, ושאל אד"ש ב' פעמים ווי קומט עס? (ונסע הכיתה)

טז. הי' א' שהלך ליחידות ושאל במה יעסוק, האם ללמוד בכדי להיות רופא או לעסוק בחינוך, והיו לו סברות לכאן ולכאן, ואמר לרבי שדעתו נוטה ללמוד בכדי להיות רופא, ענה לו אד"ש: שיעסוק בחינוך משום שרופא היילט קראנקע, וכשעוסקים בחינוך, זעט מען אז געזונטע זאלן ניט ווערן קראנק.

יז. פעם נכנס א' ליחידות, ובטעות נתן לרבי את הפתק של הרופא במקום הפתק שכתב לרבי, והרבי ענה לו על השאלות כאילו שראה אותם כתובים על הפתק, אחר היחידות ראה שטעה והרבי החזיר לו הפתק. (יב-יז מרשימת מ.ל.)

יח. פעם נכנס ליחידות יהודי שגר בשווייץ והרבי שאל אודות הישיבה בעירו, וענה שהישיבה נסגרה, אמר הרבי שכיון שהיתה פעם אחת ישיבה תהי' עוד פעם ישיבה, וכך הוה, וכעבור כו"כ שנים נתיסדה ישיבה עוד הפעם באותה עיר. (מפי בעל המעשה)

יט. הרב אברהם סופר ע"ה (המהדיר של ספרי המאירי ועוד ראשונים) סיפר פעם לרבי שישנו חיבור בכת"י של החת"ס על חכמת המוזיקא (ידוע שהחת"ס בדי הימים שבין יוהכ"פ לסוכות הי' מנגן, מרוב דביקותו זה הדבר היחיד שיכול הי' לעשות). אמר לו הרבי שידפיסוהו, ענה הנ"ל שהחיבור נמצא אצל אחד מנכדי החת"ס שמתבייש בזה. [פעם הראה להרבי אחד הראשונים שעומד להוציא לאור, והרבי אמר בשעת מעשה את כל ציוני המ"מ שהוא הכין ובהוספה, ופעם הכניס לרבי אחד מספריו והרבי כתב על זה הערות ומיד הוציאו (הערות הרבי אכן נדפסו בכמה מספריו), והלה התפעל מאוד ואמר שהרבי הוא "גאון הגאונים"]. (מא' ששמע מבעל המעשה)

כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

מאמר שובה ישראל תש"ב שהוקן לדפוס. והרבי כתב למעלה (להמדפיס?) ATT ש"אין להשים לב לכל הכתוב בעפרון"

כ. מספר השליח הרב שבתי סלביצקי שיחי: פעם קירבתי בחור
א' ליהדות, והוא באמת התקדם שלב אחר שלב והי' ממש בחוץ
הענינים, עד אשר עמד כמעט לחזור בתשובה, ואז לתדהמתי גילה לי
את מצוקתו ושפך לפני את מר לבבו, אשר כבר זמן רב יש לו קשר עם
גוי', וכבר הסכים להתחתן איתה ר"ל, ואפי' שהוא מבין שא"א לעשות
דבר כזה וגם הוא עצמו לא רוצה בזה מכיון שכבר עמד בשלבי
התקרבות ליהדות, אבל עכ"ז קשה לו לפעול על עצמו לנתק הקשר,
והדבר הזה אינו נותן לו מנוחה. הצעתי לו לנסוע לרבי ביחד איתי
ולספר לו על מצוקתו, באותו זמן כבר לא התקיימו יחידויות, אלא
חלוקת דולרים, כאשר הגיע הבחור, סיפר לרבי על בעיתו. והרבי אמר
לו: אני מקנא בך, אף פעם לא הי' לי כזה נסיון. לאחר כמה דקות
שמעתי את הבחור אומר לעצמו בחוץ מתוך בכי מלה אחת בשפתו
(ספרדית) - "פיניטו" "פיניטו". (היינו שהענין נגמר (מא' ששמע
מהשליח)

כא. בשנים הראשונות לנשיאות הרבי, הגיע פעם ל770 יהודי א'
שעדיין לא הי' שומר תומ"צ ורצה לראות הרבי, וניגש לא' המתפללים
ושאלו איפה הרבי, וענה לו: עוד מעט תראה. ואחר כמה רגעים נתברר
לו שאמנם הי' זה הרבי. (מפי אחיו של בעל המעשה)

כב. בשנת תשכ"ה אמר אד"ש לר' אלי' גראס ע"ה: פרעג וואס דו
ווילסט איצטער ווייל עס וועט קומען א צייט וואס דו וועסט ניט קענען
צוקומען צו מיר.

כג. לא' שנסע בשליחות לאוסטרלי' לגור שם, אמר לו כ"ק אד"ש
שהשליחות הוא על 3-5 שנים, בפועל נמשך יותר מזה. בשנת תשל"ו
הגיע ליחידות ואמר לכ"ק אד"ש שרוצה לחזור לניו יארק, ענה לו כ"ק
אד"ש: פון שנת החינוך פארט מען ניט אוועק. (באותו שנה (תשל"ו)
היתה שנת החינוך)

כד. פעם אחת היתה דבורה (בין) שהפריעה להרבי בעת
ההתוועדות, וניגש ר' לוי"צ פריידין [ע"ה] (מי שהי' הצלם ב770
בתודש התגים) וגירש אותה, אמר לו כ"ק אד"ש: ר' לוי יצחק אפשר
האט איר אן עצה ווי פטור ווערן פון די אראבער?! (כב-כד מרשימת
מ.א.ז. ש"י)

כה. הי' אחד שלאחרי שנפטר אחד מקרובין ל"ע, הי' לו חלומות
מהנפטר וכו' וזה הפריע לו מאוד, הרבי אמר לו שיכרר אודות ניתוחי
מתים, ביררו ומצאו שאכן לא נקבר כל הגוף, לאחרי שתיקנו את הענין
פסקו החלומות.

כו. פעם נכנס לרבי המזכיר של העדה החרדית בירושלים, להנ"ל
הי' מנהג לשאול את אותה קושיא אצל כל הרבנים שאצלם ביקר כדי

ווייטער דארטן איז דאך דער אא פון תשובה כו'
אבער אזי' ווייס נאר נישט פון אנדערש. נאר ער אלי'
ער ווייסט. וואס ער אליין קענען נאר מיר זאגען אזי'
האט מען אונז אוועקגעגעבן אז מיר זאלן קענען זאגן
ער אזי' קען ניט זאגן ער ווייל אז אזי' זאל זאגן
ער ווערש אויס אזי'. כידוע ומכו' בס"א. איז ער אלי'
ווייס אז דארף זיין א גולם הנשמי און נישט נאר וו'
אלקות איז. איז אויף דערנאך איז גיווען איז גיווע
דער ענין פון שכה"כ דההו' ווארום אזי' איז דאך ני'
בערך אז עס זאל נחהוה ווערן אזא מציאות איז דער
פ' איז נאך כל יכול קען אלץ זיין, נאר ער האט
דאך בעשאפען דיא וועלט אז מען זאל דאס פון דעס
דעסוועגן פארשטיין מיטן שכל, איז אויף דערנאך
איז גיווען דיא שבה"כ דההו' ארי' ער אויף
דערנאך גיווען דיא כריאה פון עולם דההו' אא דיא
סדר' פון ואלף המלכים אשר סלכו בארץ (לפי' סלך
סלך לבנ"י, וואס דאס איז דאך א נאנצע פרשה בתורה.
וואס דהו' איז א עולם וואס איז בקירוב צו אים
זכא שכוואר כס"א דההו' הוא בחי' יש' היינו מה שזכא
בכח' רצוא וואס זי' האבן געוואלט נאר עס אליין
אבער דהו' איז א עולם וואס בקירוב צו עס אליין
דערנאך איז גיווען דיא כריאה פון עולם דההו' זכא
שכריה הכלים דההו' ככדי שיוכל להתלבש כאלו שאינם
שייכים לקיום החו"צ ואינם רוצים בקיום החו"צ
ואדרכא שהם הפכים מקיום החו"צ עד שמסירים ה"ן
אלקות כדבר אחד דהיינו עכוס"ו, וואס איז ערגער
איי' דער דיא וואס האלטן נישט פון אלקות ונארום
דער ווער איז נישט סאגן איז נאך נישט אזי' מיר זא'
אז עס איז נאר ער אלץ ער ווי' טי' האט געלפן זי'
גיוונען דעס גיוון דוא לוא / שכליל שלפניו ש"ח
אמב"ד לשני' את הניגון של הרה"ק ר' לוי מארדיצו
המתחיל אנה אספאך כו' / נאר דיא וואס זאגן אז נישט
אלקות איז נאך נישט אויף אזי' כיל, וכמו דיא וואס
האבן געזאגט ויאסרו לאל טורו סמנו' איז דאס האבן
נאך אלץ אידן געזאגט, וואס הייסט אידן היינו דיא
וואס האבן נאך א שייכות צו אלקות צום שרט פון
אידן אבער דיא וואס פארבייטן אלקות אויף א אנדעו
זאך איז דאס אפולע ערגער וואס דאס קאן א נברא נאו
ניט טראגען און דאס וואס משה האט געזאגט כס"א אה
מקנא / נבי' האט העלף ספני' שאינו כערבט, איז ער
ניט ווי' א לימוד זכות פון משה'ן און נאסח איז
שאקע ווי' מצד עצמות דארף ער טאקי' נישט שחפעל וועו
וואס ארט עס אז מי' איז מחבב א אנדערן אבער א נכו
קען דאס ניט טראגן, איז אא דיא אסיקולטים ד'ה'
פון סס"א

NAME 137.507 (137) 137

כ"ק אדמו"ר שליט"א כש"מ שנת
 חסד' הרי"ק פה ליוכאנו' ש' בואל אנדו' /
 אב"ד נשני' ה' ה' כל ענין שנה כ דההו בכדי
 ש' וכל להחלש בהם כו' והם יאסרו כפי רצונו
 וכשביל זה ה' כל ענין שנה כ דההו קודם
 הרבה לבריאת העולמות בכדי ש' חלש בהם כו'
 והם יאסרו כפי רצונו שיבאל נואל שליט"א
 רחמ' חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, שהאדם צריך
 לידע שבשגלו ה' כל בריאת העולמות, וכמו בקיום
 החוס' צ' וואס דאס איז דאן שייך אז עם איז סעקר
 גיט' איין איד וואס איז סקיים תוס' צ' דאלו יצויר
 כשה' רק ישראל אחר שייך נ"כ ענין החוס' צ' ווארום
 פ"א דארף דאן דער צו גיט האבן קיין ריכו' ואלן מאקי
 זיין אפולע אידן ווייל עם קען זיין ספד עם וואס ער
 איז אנה הוא חד ולא בחושבן, וואס איז דער אסת' איז
 מן וואס סיר ריידן אנה הוא חד זנו סד בח' עתיק
 שמד זה יכול להיות נ"כ הריכו' כיותר, נאר מאקי סד
 עם אליין וואס ער איז אנה חד כו' שמד זה יכול להיות
 הריכו' עד אין שיעור, איז ואלן מאקי זיין אזי מיל
 פידן אילו יצויר אז עם וואלם פעהר גיט זיין וואס
 שייך איד איז דאן שייך דער ענין מן קיום החוס' צ'
 מן אוז' איז דער כשביל נברא העולם או אלע סדר'
 עם דיא העכטער סדר' וואס שפייט גיין ע"ה וואס דארפן
 רעדט זיך העכער פאר אלע מקובלים מראשונים האמש זי'
 ריידן העכער איז דער פיי' ויי' ריידן אפענער רייכט'
 מן ע"ה רעט ער מוסתר באהאלטן איז כאם ווי זיי ריידן
 העכער אבער כאסת רעדט ער אין ע"ה העכער איז דיא
 אלע סדר' וואס שפייט אין ע"ה אזי גפילו וואס שפייט
 אין חסידות, וואס דארפן רעט זיך העכער פאר אלעס, איז
 דאס אלץ כשבילו, מן זייגט וועגן מן זיין מציאות
 וועגן ס' קען גיט זאגן מציאות ווייל דיא כוונה איז
 דאן אז ער זאל זיין אויס מציאות, נאר מן דער כוונה
 וואס איז מיינט ס' עם איז וויילע עם האם נידארפן
 זיין א עולם הזה הנשט', וואס ווער ווייס דערפון נאר
 ער אליין סמוצעים ווייסן מן דעס גיט סמוצעים איז
 דיא כוונה אזי' דיא ע"ה דאצי' זיי ווייסן מן דעס
 גיט אזי' ווייס סער גיט וויא א עולם מן צדיקים
 וקיום החוס' צ' אבער מן היפך ווייסן זיי גיט, און
 שפסט אמס נידעריקער סמוצעים, וויא אין מחנדי' מן
 אומ'ן חסידות לאזט אפילו גיט ריידן נידעריג, נאר אז
 אומ'ן מחנדי' מן אומ'ן וויא סכאל פשפסט נכריאל איז
 זיי' מן אנדערס מן היפך ווייסען זיי גיט, אף כחר
 קען סען גיט זאגן אויף אזי מיל אז דאס ווייס נאר
 גיט מן אנדערש, ווייסער

כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע

הגהת כ"ק אדמו"ר לספר תורת שלום- ספר השיחות. שיחה
זו נדפס בע' 70. (להעיר שהכוונה בסימן כוכב הוא להתחיל
קטע חדש).

לראות את תגובתו של כל אחד, וכאשר הי' אצל הרבי חזר לפני הרבי
מה שמוכא בספרים אודות "בונה עולמות ומחריבם" שהוא כפשוטו,
ונשארו דברים בעולמנו מהעולמות הקודמים וכו', והרבי הגיב ע"ז
במלא החריפות ואף התבטא שזה כפירה.

כו. פעם נכנסו שני בתורים ליחידות באותו הלילה, ושניהם ביקשו
עצה לזכרון שיוזכרו את מה שלומדים, לא נתן הרבי עצה שיכתוב
קיצורים (שילמד עם חבר ויתזכור על כל עניין או כוונת?) ולשני נתן
הרבי סגולה. (כה- כז מפי השמועה)

כח. כאשר שהה ר' מענדל פוטערפאס ע"ה במחנות העבודה
ברוס' הייתה תקופה וואס ער האט געפילט זייער בא זיך, אע"פ
שבאותו זמן סבל אז יסורים גדולים, ולא הבין מדוע הוא מרגיש טוב,
היבר מאוד הפליא אותו (עד שהתחיל לדאוג מזה), כאשר גיטו ר'
בנציון שם טוב ע"ה סיפר את זה לרבי (כמדומה שהי' הרבי אולי הרבי
הריי"צ) הרבי הגיב: מהו הפלא הרי הרביים נמצאים אתו, והרבי מנה
את כל הרביים באמרו שנמצאים אתו. (מא' ששמע מר' מענדל)

כט. אין זה נכון מה שחושבים שהרבי לא התעניין מהבעלי תפילות
שהתפללו לפני העמוד, וכמה פעמים הרבי התלונן על בעל תפלה שלא
התפלל כדבעי. (מפי הריב"ק ש')

ל. לר' א.ז. ש' יש יארצייט באמצע סוכות, ותמיד נהג להתפלל
ביום זה לפני העמוד במנין של הרבי, כשהרחיבו 770 והתחילו
להתפלל למטה, נהי' קהל יותר גדול, והי' קשה לו להגביה את קולו,
ועשו לו בעיות שלא שומעים וכו', עד ששנה אחת החליט שהוא לא
יתפלל יותר שחרית לפני העמוד במנין של הרבי אלא רק מנחה ומעריב,
ושחרית יתפלל בזאל למעלה, כשהגיע היארצייט הנה כשהרבי יצא
לשחרית הוא עמד ליד דלת המזכירות, והרבי פגש אותו ושאלו: למה
אינך יורד למטה להתפלל, לא היתה לו ברירה וירד למטה להעמוד,
אבל לשנה הבאה כבר דאג שהרבי לא יראה אותו בדרך לשחרית. (מפי
בעל המעשה)

לא. פעם הי' אחד ממשפחת שפירא (ח"כ), מנכדי הרה"ק ר' פנחס
מקוריץ, ביחידות, וחזר לפני הרבי על אמרתו של ר' פנחס מקוריץ:
שלוש עשרה שנה הוא עבד על מדת האמת והגם שהצליח להתרחק מן
השקר אבל מן האמת הוא רחוק יותר. הוסיף הרבי: דא האט ער גראד
דעם אמת גיט געזאגט (כלומר שמפני העונה שלו אמר כן). (מפי בנו).

לב. בשנת תשי"ד (בכ' אב) כשהיתה ההסתלקות של ר' לוי'ק (אביו
של הרבי) שהה הרבי הריי"צ באותו זמן בבית הבראה (ארזא
אינסטיטוט) במוריסטאון, לאחר שהרבי ישב שבעה נסע למוריסטאון
לרבי הריי"צ, והרבי הריי"צ אמר אז שיחה (נדפס בסה"ש תשי"ד ע'
9

160) אודות הנהגת אביו הרבי נ"ע בימי אכלו אתר אמו הרבנית (רבקה). (מפי ר' ישראל גורדון)

לג. פעם שאל המשפיע ר' ניסן נעמאנאו ע"ה את הרבי בקשר למבצעים שזה מבטל מלימוד וכו', ענה לו הרבי: אשר הקב"ה הוציא אותנו מרוסי' כדי לעבוד (הפצת המעיינות) ובלא זה היינו יכולים להישאר שם.

לד. לפני תש"י לילה אחד הרבי הגיע ל770 ושמע בפרוודור ליד דלת המרכז שני בחורים שמדברים לגסוע למקום בלתי רצוי, וא' אמר לחברו שהוא צריך ליכנס לקחת המעיל שלו והוא מגיע, הרבי שאל אותו שנשאר שם, אם הוא רוצה ללמוד בחברותא, הוא ענה שכן, שאלו הרבי מה? ענה אותו בחור מה שהרבי רוצה, אמר לו הרבי שיש ספר קטן שנק' קיצור שולחן ערוך, לאחרי כמה פעמים שלמדו ביחד אמר אותו בחור לרבי שהוא קיבל messegen.

לה. פעם שאל סטודנט ביחידות מה תפקידו של הרבי, הרבי ענה לו: אשר תפקידו הוא להראות לו איפה הכפתור אבל אינו יכול להדליק אותו בשבילו.

לו. פעם נכנס בחור ליחידות ואמר שיש לו ספיקות באמונה, הרבי אמר לו: אולי אתה מתעורר בבוקר עם הצלצול של הפעמון של הקלויסטער (כנסי').

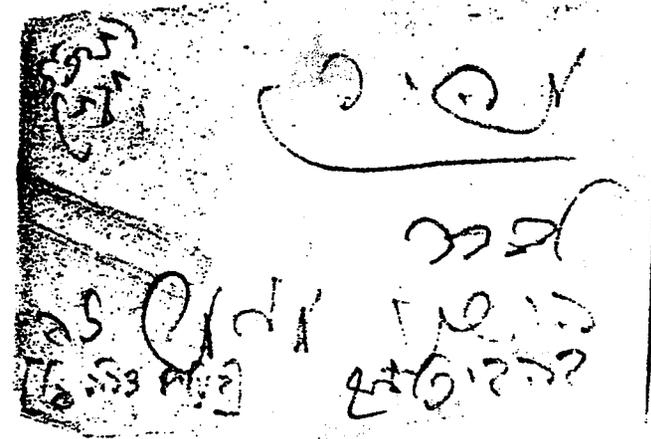
לז. ה' א' שבנו ה' צריך לעבור ניתוח, וביקש ברכה מהרבי. שאלו הרבי: על מה עושה בנך קידוש והבדלה? וענה: קידוש על מיץ ענבים, והבדלה על בירה. אמר לו הרבי: שיתחיל לעשות קידוש על יין והבדלה על מיץ ענבים. ויהי לפלא ולאחר זמן הבריא בנו לגמרי.

לח. פעם התוועד הרבי עד מאוחר כלילה, וסיפר שפעם התוועד כ"ק אדמו"ר הרי"צ מאוד מאוחר עד שבסוף ההתוועדות אמר: המתנגד במינסק כבר הולך לעשות צרכיו עם תפילין של יד. (כידוע שע"פ הלכה צריכים להסיר רק השל ראש).

לט. בתשל"ג היו הרבה בחורים בעלי תשובה, ורצו לעשות ישיבה נפרדת עבורם, שאלו את הרבי, וענה: ס'איז שוין צייט אז גאנץ וועלט זאל טאן אין דעם (לפתוח ישיבות לבעלי תשובה).

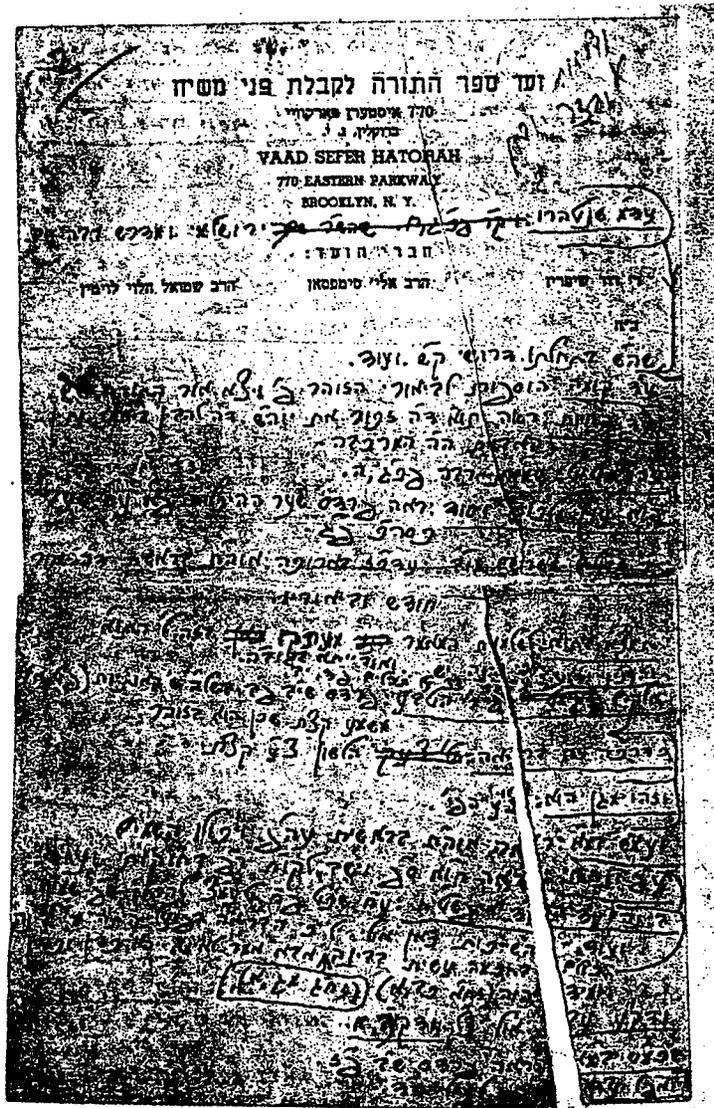
מ. פעם נכנס רב לרבי ליחידות, ואמר שנותנים לו לדבר בפני ילדים אבל לפעמים נותנים לו רק חמש דקות, ושואל מה לדבר, הרבי ענה: רעדט וועגן מאכן א ברכת שהכל.

מא. מספרים, שכאשר ה' עולה לדירה של הרבי הרי"צ, היו רואים איך שהרבי עולה במהירות, אבל כשירד ה' הולך לאט.

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

הרבי כתב אודות מאמר "תרכ"ז חקת" לברר הישנו מאמר זה בהביכלער".

כ"ק אדמו"ר הצ"צ

הערות ומ"מ מהרבי (שנכתב על הסטיישנערי של הועד ספר תורה לקבלת פני משיח) על ספר הנ"ל. נדפס שם ע' כו ואילך.

מב. הי' צעיר א' שהגיע ליחידות והכין פתק לרבי בנוגע לעניניו הפרטיים, והי' לו עוד פתק מרשת אהלי י"צ באה"ק שנתנו. לו כמה שאלות לשאול. כליל היחידות כשהוא הי' בתור, ונהי' מאוחר הריל"ג יצא וביקש מכל א' לקצר בזמנו וכו', אח"כ נהי' יותר מאוחר ושוב יצא הריל"ג וביקש לקצר בכל מה שאפשר, החליט אותו אדם שמאחר שיש לו גם ענינם כלליים הוא יותר על עניניו הפרטיים, ונתן לרבי רק הפתק של הרשת. כפועל הרבי ענה לו כל עניניו הפרטיים ולא התייחס כלל לעניני הרשת (וכשיצא מהיחידות מיד בדק בכיסו שוב וראה שהרשימה הפרטית נמצאת אצלו ולא היתה כלל לנגד עיני הרבי), באותה שבת הרבי התוועד ובתוך ההתוועדות תירץ על כל קושיות הרשת.

מג. בשנת תשל"ז הגיע האדמו"ר מרחמסטרבקה לניו יארק לחתונת בנו, ובאותה הזדמנות הגיע להתוועדות של הרבי. באמצע ההתוועדות נתן לו הרבי צלחת פירות בשביל שיחלק בין החסידים שלו (כמנהג פולין לחלק שיריים), והצלחת לא הגיע תורה לשולחן הרבי. אח"כ כשהתחיל הרבי להגיד שיחה אמר באמצע שהסדר בהבאת הביכורים הי' שהפירות היו הולכים להכהן אבל הצלחת היתה נשארת אצל הישראל... לא עבר זמן קצר ופתאום חזרה הצלחת אל שולחן הרבי. (וד"ל).

מד. הרבי סיפר פעם, שכ"ק אדמו"ר הרי"צ נסע פעם (בשנות המהפיכה) ברכבת, ושאלו אותו לאיזה מפלגה הוא שייך? וענה: תורה. הם שאלו: האם זה קומוניסטי או דמוקרטי כו'? ענה להם כ"ק אדמו"ר הרי"צ: בתורה הכל כלול בו.

מה. בתשל"ג לא הי' התוועדות ט"י כסלו, מספרים שהסיבה הייתה מכיון שבאותו לילה הי' מסיבת בר מצוה, והרבי לא רצה להפריע את השמחה, (כי אם היתה התוועדות היו אנשים עוזבים מוקדם כדי שיהי' להם מקום להתוועדות).

מו. כידוע שכאשר התקיימו הסעודות למעלה (בדירה של הרבי הקודם), הי' הרבי עונה לפעמים על שאלות, (ראה בארוכה בספר המלך במסיבו), הבחורים היו נוהגים לבקש מהרש"ג שישאל מהרבי מה שרצו לברר, פעם אחת ענה הרבי להרש"ג על שאלה מסויימת, כנראה שהבחור שביקש לשאול לא נמצא כאן יותר משנה. (פי' שהרבי דיבר בנושא זה בא' השיחות מלפני שנה). (לג-מה מר' נ"י שי' טווערסקי)

מז. מספר אחד: נכנסתי פעם למוכר ספרים באה"ק, וראיתי שמכין חבילה של ספרים למשלוח, על שאלתי למי הוא שולח, ענה, שהוא חתנו של מחבר ספרי אליהו כי טוב. והרבי מליובאוויטש שאל פעם את חתנו, מדוע אינו ממשיך להוציא את ספריו? וענה, שאין לו כסף להוצאת ההדפסה. והרבי נתן לו סכום גדול להוצאת ההדפסה. וסיים

המוכר ספרים, שלכן הוא שולח עכשיו ספרים להרבי מליובאוויטש לתשלום על מה שנתן לחותנו. (מא' ששמע ממספר הסיפור)

מת. בדרום אפריקה הי' בחור שמואל שמו שנתקרב ליהדות, והתנהג כבחור דתי לכל דבר, חוץ מדבר א' שלא הי' יכול להוציא מעצמו, והוא שעדיין הי' מאמין באותו האיש ר"ל, ובכל לילה משעה 11 עד 12 הי' מתפלל ר"ל לאותו האיש. פעם אחת נסע לקנדה לכינוס של יהודים המאמינים ר"ל באותו איש, והשליח הרב ליפסקער מדרום אפריקה פעל עליו שיסע ל770 ללמוד עם הבחורים, בתקוה שיפעלו עליו לעזוב את דרכו הרעה. הלה הסכים ונסע והגיע ל770, ולמד ודיבר עם הבחורים (שא' מהם הי' השליח הרב י. העכט שי' רבה של אילת) על עניני יהדות אבל בדבר ההוא עדיין לא הי' יכול לפעול ע"ע בשום אופן הם פעלו עליו שיכנס ליחידות, והמתינו לצאתו מהיחידות כדי לשמוע מה אמר לו הרבי, אך בצאתו מהיחידות יצא בכעס ולא דיבר עם אף אחד רק לקח את חפציו ונכנס לתחנת הרכבת, א' מהבחורים רץ אחריו אבל הוא לא רצה לדבר אתו. הכינוס הנ"ל של הנוצרים התקיים בוויניפג שבקנדה, הבחורים ביקשו מהשליח הרב אלטיין שילך שם לבקר הבחור ההוא, אבל הוא לא רצה ללכת לכינוס שלהם, ולא הלך. עברו כמה ימים והנה דפק הבחור ההוא על דלת ביתו של השליח, ונראה כמי שלא אכל ולא ישן, הרב אלטיין הכניסו לביתו האכילו וכו', והבחור סיפר על היחידות שלו, ואמר שהיחידות נחלקה לשלש חלקים, בתחילה דיבר הרבי נגד הנצרות, שלזה הוא כבר הי' מוכן והתווכח, אח"כ דיבר הרבי על מהותו של יהודי, ולבסוף אמר הרבי: מי שנקלע לכאן אינו יוצא כ"כ בקלות, וסוף סוף אם בטוב או ברע הוא חוזר (אינו מדויק ממש). וממשיך הבחור, כשהגעתי אל הכינוס לא יכולתי לא לאכול ולא לישון עד שבאתי אליך להחיות נפשי. והיום הבחור שמואל הוא שליח באה"ק. (מפי ר' ש. שי' שפריצער)

מט. מספרת מרת רוזן שתחי' מירושלים: בעלה של בת דודתי הי' סגן שר האוצר בממשלה של לוי אשכול באה"ק, פעם נסע לארה"ב וע"פ הצעתו של לוי אשכול נכנס בן דודי לרבי. הרבי קירב אותו, וגם אמר לו לקרוא לאשתו שעמדה בחוץ שגם היא תיכנס (איני זוכר אם הוא סיפר לרבי שהיא בחוץ או ביקש שהיא תיכנס - הכותב), בהמשך התעניין הרבי על בני משפחתו, ואח"כ הרבי נתן לו כיפה ואמר: הרי יש לך בת מבוגרת ובקרוב תצטרך את זה למסיבת האירוסין, הוא לא הבין את דברי הרבי ולא עלה בדעתו שילבש כיפה למסיבת האירוסין. אחרי זמן מה שידכתי את הבת שלו לבנו של הרב נסים הראשון לציון (כל השידוך הי' חידוש שאפי' לא חלמו עליו כו'), והמסיבה התקיימה בביתו של הרב נסים, לפני כן התקשרתי לבן דודי ואמרתי לו שלא ישכח להביא כיפה משום כבודו של הרב, ואז סיפר לי שכבר יש לו

Handwritten text in Hebrew, appearing to be a list or account of items and their values, possibly related to the purchase of books mentioned in the adjacent text. The text is dense and includes various numerical notations and names.

כ"ק אדמו"ר הצ"צ

הקדמת הרבי להוצאה הראשונה דאור התורה פ' שמות. נדפס בהתחלת ספר אור התורה שמות-בא.

כיפה מיוחדת למסיבה זו, וכאשר הוא הגיע למסיבה הוציא את הכיפה וסיפר לכולם את כל הסיפור. (מפי מרת רון שתחי)

נ. פעם נכנס משהו ליחידות והקלטי היחידות בטייפ. בסוף לא יצאה ההקלטה כראוי, הוט הכניס פתק להרבי ושאל על מה שלא היה ברור לו. ענה לו הרבי: פרעג דעם טייפ! (מפי השמועה)

י"ד שבת - יובל שנים (מחזורי)

רפואי הספר דרך חיים

א. דרך חיים ותוכנת מוסר השכלתו דבריו נכשין שטובין לבו של אדם וספרים לאביו בשמים בתשובה שלימה בתשובה חילוה השונה תלמה... העתק מנהג בייק של כבוד אדמו"ר... דוב בני שחיי: והוא חלק שלישי משער המשובה... ברובם של ישראל קמה ידוע יפה במוסר בשנת און שובלת לייקת חיים לביק (תקעו)

אחיות דרשי... מונטפארק קצה דף

ב. כניל... קטע דף

ג. כניל... קטע דף, מרצהה וו ויליך המאמרים מחילקים לטעמים

ד. כניל... קטע דף, יצחק משה ברוך שמואל שמואל טראט כיום ברובם של דרי צבי מלודוויג בשנת תרע"ט לביק

ה. כניל... אדם קרובין לאביו... והוא לביק דף בני אביו היה נכדו משה רשאל מרדכי בני ברוב משה ברוך שמואל דיל דרבי נכדו הרבי משה לוי יצחק בני ברוב משה ברוך דיל ברובם והתחברו משה הרב מלאוויטא... והיצא ליפא... יושבע השני שפירא ברוסמיר בשנת תרע"ט לביק

אחיות מדובנת - לבד והקדמה קמחא... באחיות דרשי מל קצה - בשני ספרים

זא כניל... 10 1/2 x 16 סנטימטר. קיז דף

ז. כניל... יוצא לאור על ידי מערכת אגודת התחידים. ספר - אגודת התחידים - לייבושויש קובץ שלילת הגור חילל רביעי שער ראשון הצאת קדחת. והצאת שלישיה: תר"ד וצ"ל: כשהיא נירל) במחלקת קדחת... אשר בשנתאי... פטוראפיא מדוס ויכאמיר (מקדמת הר"ל) התשי"ו

זא כניל... 9 סנטימטר. קיז דף

12

בטעות הדפוסים הם - סעבר לשער - הקדמת המיל הדיינת לטור שער התשובה המעולה לייבא... דרשי דרשי וילק ע' ספר

ז. כניל... יוצא לאור על ידי מערכת... והצאת שביעית עם דפוס

הוצאת קדחת. ברובקלי, התשי"ו

בדפוסה - לבסוף: שפת ענינים שפות ספרים ואנשים. הוצאת רבינו דרשי הספר דרך חיים - נעשה כפי המיל

10 1/2 x 16 סנטימטר. קיז דף

רשימה

י. פתח וסוף אגודת התחידים

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הגהה למפתח רשימת דפוס הספר דרך חיים אשר נערך ע"י כ"ק אדמו"ר. (נדפס בסוף הספר דרך חיים ע' קיז).

יומנים

תש"מ - שלשים שנה
(מיומנו של הרמ"א ש"י זעליגזון)

ה' שבט

בימים אלו הו"ל (הוכן לדפוס) ספר המאמרים אעת"ר. וכתבו על השער בלאט: שנת השלשים לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א (תמורת שנת המאה להולדת כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ), וכתב אד"ש: "ה"ז שייך ללקו"ש". והתחילו לדפוס ע"ד שנת השלשים על הלקו"ש.

ו' שבט

אחרי מנחה נכנס הר"ח שי' גליצנשטיין לאד"ש עם שני שקיות - שהביא מא"י - מלאים ביכלאך כתי"ק רבותינו נשיאנו וכדומה (בעיקר אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש). לפי בקשת אד"ש נכנס עוה"פ אחר מעריב עם אשתו ובתו והר"א שמטוב שי', ואמר אד"ש: שכמו זה שהי' ענין של פדיון שבויים כמו"כ נזכה בקרוב לפדיון שבויים של הפרט והכלל גאולה האמיתית והשלימה. אח"כ אמר: א פרייליכן שבת און א פרייליכן המשך.

מענת כ"ק אדמו"ר שליט"א בימים אלו: "נת' ות"ח ודבר בעתו - בסמיכות ליו"ד שבט העשירי יהי' קודש דויהי בשלשים שנה, שנה השביעית, שבת לה'. אזכיר עה"צ".

ש"פ בא

פתח ההתוועדות (1:30) ע"ד מה ששבת מברך כל ימי השבוע כולל י' שבט.. אחר איזה שיחות ציוה לנגן ואמר מאמר ד"ה החודש גו'. כשדיבר ע"ד מה שישנם אלו שמביטים על השעון לראות מתי יסתיים ההתוועדות הרכין ראשו הק' והביט על השעון (שהי' מונח אצלו על השולחן). דיבר שיעשו לפנ"ז או ב" שבט כינוס ואסיפה של ילדים למטה ולמעלה מבר מצוה ושיסבירו להם ע"ד החביבות דישאל להקב"ה (תורה - משפט) ושיתנו להם שיתנו לצדקה (צדקה - שבי' בצדקה) ... לסיום ההתוועדות ציוה לנגן מלכתחלה אריבער (י"פ) אח"כ אמר שמדובר לעיל ע"ד תרגום שינגנו ניעט .. והתחיל לנגן בעצמו .. נתן לא' הבקבוק יין שלו ואח"כ הראה על המזונות ואמר שזה

2

אדמו"ר האצטרי לשו"ע רבנו הזקן. (ה) הטכנות חרבנים לדפוסים הראשונים של הלכות תלמוד תורה. (ו) צילומים משער דהרצאה פתחה הראשונה ומעמוד אחר פתחה אחר.

פירכה "עוזר החסידים"

ה'תשכ"ה, ברנקלין, נ.י.

1) כן הי' בהנוגע להוצאה הראשונה של ספר התניא (ראה ספר קיצורים והערות לתניא, ע"ב).

2) ספר התניא נדפס לראשונה בשנת תש"ז. השו"כ - בשנת תש"כ.

צ"ע וזכורו על אשר רבנו הזקן לא הרגיש את השו"כ שלו עוד בימי חייו כעלת דיון ובפרט אשר כפי דברי בני הזמן החבר ו"ל לשו"כ שלו; שהתחיל ליהא תחלתו בהיותו יושב בשנת תשכ"ה בקום התנוה של הרב אקדוש הנ"ל הרב הפניד פנעזריטש] שם הואיל באר את התורה בהלכות ביצית והלכות פסח וסניפים נבחרו שמה. ועוד יזכר עפ"י הכתוב שם אח"כ: "לוצת בשנו לקיים חילי דאבות ולפרטם חכמתו ותורתו כעולם. לפלגות רצון קדשו בדבר איבור חילו כאשר שיענו מפי קדשו מסא"י אצט נכסף ונשתוקק לזכות את ישראל.. שיחשקו במיבורו וילמדו ממנו".

ואל י"ל הפסד כאשר ידוע אשר "התחיל להגי' ולהרש בספרו" וכ" התחיל לכתוב חדרות תניא.

- 3) ראה קודמת בני אצט החבר "ל לשו"כ.
- 4) יור' דעה - שם נכנסו ~~ל~~ שלו בסימן רטה-דפו.
- 5) שם נזכרו בצפצף הלכות אלו לטענת פרקים.
- 6) ע"ד-רובו של פרק ד' והפרקים אה"י ברמב"ם, ובן סוף סימן רבו בשו"ע. 2/1?
- 7) כאשר שם מדובר ע"ד גודל עלות תלמוד התורה.

יעזוב (הנ"ל) בכדי שיהי' לה"עולם" וואס צו נעמען. אחר מנחה התחיל ניעט..

ט' שבט

נתן הסיודור וכן ממון להרופא החתן רעזניק שי' שיתן לצדקה. לוועד הפדיון שבויים שלח ב' שטרות של \$10. בצאתו ממנחה הכניס צדקה לקופת פדיון שבויים.. בערב בהלכו הביתה ראה החתן-כלה רעזניק ואמר להם שלמחר בערב איני נוטל ידים אבל אתם בטח נט' (לשבע ברכות).

[כבר חודשים לפני היום הגדול, בכל ישיבות חב"ד, כבר נתקבל החלטות בהוספה בלימוד לנחת רוח. בתות"ל המרכזית ב77 הוסיפו הת' בהשכמה חצי שעה לפני הסדר. גם המשפיעים ראו נחת מיוזמת הת' בהוספה בשקידה, וכן קיבלו על עצמם הת', בחלוקה בין כולם, לסיים עד י"א ניסן את כל ספרי דא"ח שנדפסו. - מיומן של י.מ.ס.]

יום י"ד שבט, העשירי יהי' קודש - שלשים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

[לאחר התפילה עומדת שיירת הטנקים, שהוכנו מבעוד לילה עם שלטים נוצצים וכרזות שובות עין על המבצעים ושנת השלשים, "טנק הספריי" הוכתר בכתר מלכות שנת השלשים, הכתר בגודל חזית הטנק שאל" הוצמד. והיה 30 טנקים כו'. - מיומן של י.מ.ס.]

בשעה 9:30 בערב נכנס אד"ש להתוועדות. ולכבוד התוועדות זו בא הרה"ג ר"ב סאלאווייטשיק שליט"א. הוא ישב לצד אד"ש בקרוב וסמוך לו [גם הגיע הרב י"ד שי' גרוסמן, רבה של מגדל העמק, והביא המפתח הסמלי של העירייה שנשלח ע"י ראשי' בין אנשי הממשלה "האמריקנית" ה' נציגו של הנשיא קארטר סטיוארט אייזנשטאט שהביא לרבי איגרת ברכה מאת הנשיא - מכפ"ח]. כנראה שכמה דברים בהשיחות הראשונות ובפרט אופן וסגנון שיחת ה"סיום" ה' מוסב להרה"ג הנ"ל. אד"ש הושיט לו הקערה מזוגות שיקח מזה. אחר שלש שעות עמד ממקומו ודיבר עם אד"ש ואיחל לו כו' ואד"ש עמד מלא קומתו והמתין עד שיצא. לסיום ההתוועדות דיבר ע"ד שנת השלשים שמאז התחיל מתחיל תקופה חדשה... אמר שהחתן ר. יעשה שבע ברכות ורמז (באופן שאלה) אם נט"י, אם יש מנין כו'... צוה לנגן ה"בינוני" ואחר הפסק איזה שיחה - ניגון הכנה. אדה"ז. ניע זשוריצי, עוצה עצה. הושיעה. התחיל

פתח דבר

על פי פירוש כ"ק אדמו"ר שליט"א הננו מו"ל - בהוצאה חדשה ומחוקקת עם הוספות - את הספר הלכות תלמוד תורה אשר לכ"ק אדמו"ר הזקן. הלכות תלמוד תורה אלו נדפסו כעשר הראשונות, בתור קונטרס בפ"ע, עוד כפי' חיי רבנו הזקן - בלי הזכרת שם המחבר⁽¹⁾ - בשקלאו בשנת תקנ"ד, והוא הספר הראשון פתחלי כ"ק אדמו"ר הזקן שראו אור הדפוס⁽²⁾. בשנת תקע"ד צורפו הלכות אלו לטאר חלקי השו"ע של רבנו הזקן שנדפסו אז. כן נדפסו אח"כ כו"כ פעמים בקונטרס בפ"ע.

רבנו הזקן כתב את השו"ע שלו עפ"י הסדר של שולח המהר"ר, אלא שכבר כן מקומות שינוי לשונם של המהר"ר, המג"א וכו', כל הרחיק את הסימן ע"י שהכניס בה עוד פרטים עפ"י המובא ראשונים ואחרונים שדפסו⁽³⁾. אופי מיוחד הוא הלכות תלמוד תורה של רבנו הזקן שכתבן לא עפ"י סדר השו"ע⁽⁴⁾, אלא על דרך הסדר המרובע ברמב"ם⁽⁵⁾ אלא כדרכו בשו"ע - שינה הלשון וכן הסדר, בכמה ייגים האריך והכניס בהם עוד פרטים, ישנם ייגים המובאים ברמב"ם וכן בשו"ע אשר רבנו הזקן הסתייג כאלו לא נדפסו בספר הראשון. אלא שאלו הלכות לא נדפסו וכו' הוצאה זו נדפרה מחדש עפ"י הוצאה הראשונה דשנת תקנ"ד, והשתלשלו להאמץ סידור התיבות וכיו"ב עפ"י הוצאה הנ"ל.

דפוסים החדשים:
נוסח השער, הלכות תלמוד תורה, היבר קטון.. לבית הרפ"ט - תלמידי חסידים
במסגרת "קדוש עליון.. נבג"ת" - נעתק השער דלקו"ה הראשון שנערך ע"י כ"ק אדמו"ר ה"במה צדק".

- לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו א) פראי מקומות והערות - הבאות בשולי הגליון (נערכו ע"י הרב המה"ר ר' ניסן שי' מאנגל). - זהו נוסף על המ"ם שבאו בפנים הספר.
- ב) סוף הספר - ב) הלכות תלמוד תורה של רבנו הזקן שנדפסו בשו"ע או"מ שלו.
- ג) ד"ה והדרה פני זקן (הנדפס בלקו"ה קדושים) * ד) קטעים מהסכת כ"ק אצמ

כ"ק אדמו"ר הזקן

הגהת כ"ק אדמו"ר מפתח דבר של הספר הלכות תלמוד תורה אשר לכ"ק אדמו"ר הזקן, שיצא אז לאור (תשכ"ה) בקונטרס בפ"ע.

ניעט.. אח"כ ניגן בעצמו צמאה לך נפשי.. אחרי הברכה אחרונה אמר: שאחרי כל המבצעים והתוועדויות כו' - הרי האויספיר הוא שיהי' המבצע של הקב"ה בעצמו שיגאל בני מהגלות.

י"א שבט

הגיה השיחה דש"פ בא (ע"ד ההשתדלות עם הילדים).

הערב קיבל האורחים ב"יחידות".

ילד נכנס עם אביו ושאלהו אד"ש אם יודע מה זה טלית קטן? ושיראה לו ציצה א'. אח"כ נתן אד"ש דולר ואמר לו שימסרנו לצדקה כשיגע למדינתו (ספרד). וענה הילד OK שאל לו אד"ש מאיפה יודע שפה זו.

א' שאל לאד"ש ע"ד אמו שאינה בקו הבריאות מפאת שהמוח אינו עובד כדבעי. וענה אד"ש שיביאו רופא מעיר פאריז או ליאון (מכיון שהרופאים דשם (שבעירו) אינם בשיטה אחרת).

א' נכנס ולא כתב השאלות על הצעטיל רק היו לו במחשבתו וכשאד"ש בירך אותו הזכיר כל הענינים שהיו להנ"ל במחשבתו.

לא' אמר שהקב"ה כבר בירך אותך וחברך כו'.

לא' אמר שלשנה הבאה יבוא עם כל המשפחה שלו.

שאל לא' (לאחר שכבר נתנו הדולר) כמה בנק אקאנט יש לו, וענה שנים, ונתן לו אד"ש שני דולר שיכניס לתוך האקאנט וזה יוסיף לו ברכה ושפע בגשמיות כו'.

לה"זכה בגורל" אמרו שיתן בסך מסוים של \$30 לכל א'.

י"ב שבט

לא' שנכנס שאלהו היאך הוא הממשלה חדשה (באנגליה) והמצב שם. אח"כ שאלהו אד"ש היאך הולך ה"עקאנאמי" שם, בטוב, והזהב נמכר בשוק..

לא' (מברזיל) אמר: "דו ביסט א דוגמא חי' פון אידן וואס היט תומ"צ און ווערט ניט נתפעל פאר גוישקייט נאר די גויים ווערן נתפעל פון דיין אידישקייט במילא איז דאס משפיע אז די גויים ווערן גוטע גויים און די אידן ווערן גוטע אידן ושתצליח אין דיין השפעה אין שטאט און אין דער גאנצע מדינה".

תוכן התענית איתך סגור
הוא כנ"ל ת"ת י"א במילא
מפני שיש בימינו יומי
מפני שיש בימינו יומי

הרב המגיד

צילום מפתק שהרבי מסר ל"מניחים" בו רושם את המראי מקומות לתורת רבותינו נשיאנו במאמר ד"ה "באתי לגני" תשכ"ג, המיוסד על פרק יג של ה"המשך" דיו"ד שבט השי"ת (צילום זה הוא מימי בראשית ע' 381).

אח"כ נסע ל"אוהל" הי' שם כ - 5 שעות,

חזר ב20:6 לערך, ירד למנחה ב6:30, עמד לפני ה"עמוד", בסיום מנחה, עלה לבימה התפללו מעריב ואח"כ אמר שיחה מס' דקות, בה דיבר על ויהי בארבעים שנה, לב לדעת כו', ואמר שיחלק לכ"א תניא ודולר . . . אח"כ ירד והחל לחלק, הגיע קהל עצום, אומרים כ12,000 איש כ"י וחילק מ7:10 עד 12:20, בתחילת החלוקה עמדו מסביבו הרבה "עוזרים", וכיוצ"ב, מיד פנה אליהם נתן להם "תניא" וסימן להם בידו הק' שילכו הצידה, (אמר שיכול להסתדר לבד), [באמצע החלוקה הי' "בלאגן" ודחיפות איומות ונשמעו צעקות וכו' פנה אד"ש כו"כ פעמים להריל"ג ושאל מה קורה שם, שיעשו סדר, סימן לאחד לרדת מהשולחן].

עברו כמה ילדים ושאלו את אד"ש אם יכולים לקבל עוד א' למישהו אחר כ"ק אד"ש השיב - לא (תוך כדי שעשה שראשו תנועות "לא"), היו כמה שאד"ש נתן להם עוד ספר, בנו של הריל"ג עבר עם הרופא אד"ש דיבר איתו קצת, בסיום חיכה קצת, ושאל האם יש כאלה שעדיין לא קיבלו, כשניגש לפרוכת הראה בידו (א' על ידו השניה) לרופא הנ"ל שעמד שם, האם רוצה לבדוק את ה"דופק"?! וחיך חיוך רחב מאוד, ויצא במהירות תוך כדי שמעודד את השירה,

יום ג' י"א שבט

שחרית ב10:15, נסע לאוהל ב1:40 חזר ב6:40, ירד למנחה כעבור כמה דקות, לאחר מעריב ירד וחילק דולרים (לכ"א דולר), עלה לחדרו ויצא ל"קידוש לבנה", בסיום בירך את הקהל מסביבו א "גוט חודש".

ביניהם קבוצת בחורים משיבת חב"ד במוסקווא, אחרי הקדיש האחרון לקח אד"ש את הסידור, והסתובב לריל"ג (כאות לשיחה) מיד הכינו הסטנדר ואמר שיחה מס' דקות, אח"כ חילק לכ"א 3 דולר.

יום ה' ו' שבט

כשעלה למע' אחרי שחרית ניגש ליד המדרגות אחד וביקש ברכה (רפר"ש כו') אד"ש ענה "אמן",

נסע ל"אוהל", למנחה ומעריב נכנסו רק האורחים שהגיעו ליר"ד שבת, הקהל הי' גדול מאוד, אחרי מעריב אמר אד"ש שיחה 2 וחצי דקות, וחילק לכ"א דולר א'.

הלילה התקיימה חגיגת סיום הרמב"ם השנתי לתלמידי התמימים בזאל ד'חובבי תורה", נאמו הנהלת הישיבה, הרב מארלו ועוד. יצא "מענה" מכ"ק אד"ש על ההחלטה לעשות משמרות במשך 40 שעות [ממוצש"ק הבעל"ט 6:00 בערב עד יום שני יר"ד שבת הגדול שעה 10:00 בבוקר]. בו ילמדו את תורת כ"ק אד"ש:

"נת' ות"ח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה

והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל

וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו,

ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו' אזכיר

עה"צ".

יום ו' - ז' שבט

הבוקר הגיעו מאות אורחים ליום הגדול והקדוש, שנת ה40, גם מתוך האורחים נכנסו רק חלק לתפילת שחרית בבית, אחרי מנחה הגיע אד"ש ל770-, יצא תשובה מאד"ש, על הדף שהו"ל, 40 פתגמים ואמרות בקשר לשנת ה40, הנוסח הוא כהמענה הנ"ל.

לפני קבלת שבת התמלא 770 על גדותיו הגיעו אלפי אורחים כ"י, כשנכנס אד"ש לתפילה שרו הקהל "מארש נפוליאון" בשמחה רבה וברוממות הרוח, אד"ש נכנס, עלה לבימה והסתובב לקהל וכשהניח הסידור על הסטנדר המשיך לעודד כשמידי פעם מסתובב לילדים "שארף", בסיום הקטע ב"לכו לרננה" . . . ארבעים שנה כו', החל הש"ץ לנגן ניגון הקפות לרלו"צ אד"ש עודד משך זמן, בסיום התפילה למדו 40

דקות "באתי לגני", ה' דוחק גדול יותר מתשרי וכו' לקח זמן רב עד שהקהל הלך לביתו כו'.

ש"ק פ' בא ח' שבט

כ"ק אד"ש נכנס לתפילה ב10:00 לערך, גם היום ניגנו קטעי תפילה ואד"ש עודד. בשחרית ישב בחזרת הש"ץ אך במוסף ובמנחה עמד, ההפטרות היתה בקול יחסית, היו כמה שינוי קריאה ביניהם במקום לך אמר לך,

ההתועדות השבת היתה די ארוכה עד 4:20, הקהל ה' גדול והיו דחיפות יותר מתשרי... לאחר שיחה א' ניגנו "חי אדוננו" לאחר שיחה ב' (שאד"ש סיימה תיכף ומיד ממש, כשאת המילה האחרונה אמר ממש בצעקה), ניגנו את הניגון החדש "ויתן בפי... נתן ה' לכם לב לדעת...". בשיחה זו דיבר אד"ש הרבה על "לב לדעת" וכו' וחזר על משפט זה עשרות פעמים, לאחר שיחה ג' כשיניגנו עודד אד"ש בראשו והניף בידו, בשיחה ד' דיבר על חלוקת המשקה, לאחר החלוקה (כ-30 בקבוקים) החל לנגן ניגון הקפות לאביו, בחזרת הש"ץ במנחה ניגנו ואד"ש עודד, והסתובב קצת לקהל, כך נוהג בשבתות האחרונות.

תפילת מעריב היתה למטה, כשאד"ש נכנס שרו "מארש נפוליאון" ואד"ש עודד באופן מיוחד, תנועות חזקות..

לאחר התפילה והבדלה (קידוש לבנה לא ה', כי ה' מעונן) החלו המשמרות 40 שעות ללימוד תורת אד"ש, משמרת א' 8:00 - 6:00 משמרת ב' 10:00 - 8:00 וכן הלאה.

"ל קונטרס י"ד שבט ובו כ"ב אותיות.

יום א' ט' שבט - ערב יום הגדול והקדוש מלאות 40 שנות נשיאות.

בשחרית, לפני קדיש בתרא, כשגמר הש"ץ לומר משנת "ר"ח בן עקשיא" ואמר "גדיל תורה ויאדיר" אמר אד"ש "אמן".

הגיע קהל גדול לקבל דולר מכ"ק אד"ש, החלוקה ארכה יותר מ-5 שעות 11:38 עד 4:46, דברים מיוחדים בעת החלוקה, לקמן בסיום החלוקה הודיע אד"ש ע"י המזכירות שלא יסע ל"אהל", כעבור כמה דקות ירד למנחה, כשעלה לחדרו לאחר התפילה המתינו חברי אגודת באה"ק וגוטניק מאוסטרליא בגעה"ת, הם הגישו לכ"ק אד"ש אלבום מפעולותיהם באה"ק, מכתבי ברכה מחכ"ם ואישי ציבור

לאד"ש לכבוד מלאות 40 שנה לנשיאות כ"ק אד"ש בירכם 2 - 3 דקות.

לתפילת מעריב ירד אד"ש ב6:15, התפלל לפני העמוד, כנהוג. הקהל ה' גדול מאוד והי' דוחק רב כו' לאחר התפילה עלה לבימה ואמר שיחה כ-45 דקות, ירד וחילק דולרים (לכ"א דולר) החלוקה ארכה יותר משעה.

בשעה 10:00 לערך החלה התועדות חסידיית רבתית, בין היתר דיברו, גוטניק, ר"י וינברג, הרב עדין, ר"ד רסקין, הרב מארלו, (ר"י כהן לימד את המאמר).

לאחר ה"רישמי" החלו להתוועד קבוצות אנ"ש והתמימים, ובראשם הרב ג"מ גרליק, א. צייטלין, ר"י פרידמן, עד אור הבוקר.

היום עברו בדולרים: גם ראש העיר דניו יארק דינקיס, הוא ביוך את אד"ש לכבוד 40 שנה לנשיאות, אד"ש השיב - שגם אתה תהי' ראש עיר 40 שנה, דינקיס: עכשיו אני הולך על ארבע שנים... כ"ק אד"ש: שתהי' התחלה טובה.

*עבר ר' עדין כ"ק אד"ש אמר לו: "דין נאמען שטינזאלץ איז א מרה שחורה'דיקע נאמען א פכמורטען נאמען... "שטיין" און "זאלץ" מרירות, דארפסט דאך בייטען אויף ליברמן וכיוצ"ב... מיט הסכמת זוגו".

עבר הרש"ב ליפשיץ, אד"ש נתן לו דולר ואמר: "לפום צערא אגרא" (הוא המשיך ללכת אד"ש קרא לו בחזרה) נתן דולר נוסף ואמר בחיוך, אויב ס'וועט זיין נאך מערער".

יום ב' - יום הגדול והקדוש יום הבהיר מלאות 40 שנה לנשיאות כ"ק אדמ"ר שליט"א.

לאחר שחרית כ"ק אד"ש, יצא למקווה, כשיצא (למכונית) עברו תהלוכת 40 טנקים ל"מנהטן", כ"ק אד"ש נעמד והסתכל על ה"טנקים" והחל להתקדם לאט לאט (מיד פינו מקום) (בדרך עשה "שלום" לכמה אנשים) הלך עד הכביש של ה"סערביס לאיין" וחיכה עד שיעברו כל הטנקים (במשך זמן זה עברו 20 טנקים האחרונים) אח"כ שאל את הריל"ג, האם כבר עברו כולם, הסתובב וחזר, נכנס למכונית ונסע למקווה, (כשעמד והסתכל, שרו הקהל "מארש נפוליאון", כ"ק אד"ש עמד זקוף במראה פנים מיוחדות).